

VĚTRNÍK

Ročník LII.

Pondělí 27. září 2021

číslo 4.

Pro přivítání si doběhla i Dana Morávková

Nedělní slunečné počasí téměř atakující letní teploty vylákalo spoustu příznivců divadla na uvítání divadelního souboru Pod zámek z Kyjovic. Vítající Vladimír Vodseďálek podotkl, že soubor se hrou Návštěvy u pana Greena přiblížil realitě. „Protože tak, jak to bývá v reálném životě, muži hrají a řídí je ženy. Trošičku mě zaskočilo, že máte dvě režisérky na dva herce. To si myslím, že nemají ani profesionální scény,“ pobavil přihlížející.

Na poslední chvíli na přivítání doslova přiběhla herečka Dana Morávková, hlavní aktérka besedy letošního ročníku. „Myslím, že jsem nemohla předvést lepší entree. Bylo to nechtěné, ale myslím, že se povedlo,“ okomentovala herečka s úsměvem svůj pozdní příchod, před nímž bylo avizováno, že vítání bohužel nestihne a s diváky se tedy setká právě až při besedě. „Zaplaťpánbůh, že se můžeme zase vidat a hrát divadlo. Že vy můžete hrát divadlo a chodit do něj, protože to, co jsme teď prožili, bylo takové obtížnější období. Ale už je to za námi, tak si to užijte,“ popřála Dana Morávková na závěr všem přítomným. (kcai)

pondělí 27. září 2021		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Kyjovice	Malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Boleradice	před divadlem
15:00	vítání Nučice	před divadlem
16:00	Kulhavý mezek aneb	velký sál
16:30	Výbuch na jičínském zámku	
17:00	Boleradice	
20:00	Klub	velký sál
20:30		
21:00	Nučice	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Kyjovice	malý sál
22:00	posezení Nučice	malý sál
22:30		

Recenze: Jaroslav Kodeš

Jeff Baron: Návštěvy u pana Greena

DS Pod zámek, Kyjovice

Když si soubor z Kyjovic vybíral do svého repertoáru hru amerického dramatika a scénaristy Jeffa Barona: Návštěvy u pana Greena, jistě už tušil, že se jedná o velmi populární hru pro dva herce, která byla uvedena ve více jak padesáti zemích světa. V Česku nevyjímaje. A také věděl, že má dva herce, kteří tyto obtížné postavy uhrají.

Náhodná automobilová nehoda přivádí do styku dva muže (starého, osamělého ortodoxního žida pana Greena a mladého, úspěšného finančníka Rosse Gardinera), kteří žijí v New Yorku a kteří by se jinak nikdy nesetkali, nebýt oné nehody, která navždy změni jejich životy. Rozděluje je dvě generace, a co začíná jako komedie kontrastu kultur, se vyvíjí ve vyhrocený příběh o riziku osamělosti a předsudků. Jak týdny plynou, vytváří se přátelství, prověřují se lidské vztahy a odhalují tajemství.

Komediální a zároveň dojem-

ný příběh lásky a odpuštění, napsal autor v roce 1996 a jeho divácká úspěšnost stojí a padá s tím, jak se oběma hercům podaří přesvědčit diváky o pravdivosti svých postav. Udržet diváky v pozornosti po dobu sto minut a současně jim dát možnost proniknout pod rovinu příběhu, je úkol

vyžadující víc jak konverzační schopnosti samotných aktérů. A jak se to podařilo Tomáši Vodvářkovi (pan Green) a Janu Sieberovi (Ross Gardiner) pod vedením režijní dvojice Sylvie Grygarové a Zdeňky Kulové? Domnívám se, že z velké míry dobře, neboť se jim podařilo emocionálně strhnout diváky a sdělit myšlenku o pochopení a porozumění původně až antagonisticky odlišných osobností. A tímto konstatováním by se dalo končit. Nicméně rezervy jsou vždy, tak i zde v této inscenaci.

Cítím, že v herecké souhře mají oba herci místa, kde jsou naprosto dokonalí (zvláště v druhé polovině), a jindy jakoby si přestali naslouchat. Reakce jsou pak ploché, uspěchané (například v začátku představení). Jakoby se hrála víc slova, než co se skrývá za nimi. Trpí pak rytmus dialogu i inscenace. Chybí pauzy, kdy divákovi má dojít, v jakém rozpoložení se zrovna oba aktéři nacházejí. Co si myslí, aniž by slovem prozradili, že je tomu jinak. Ross je nejlepší v monologických pasážích, i když ta závěrečná, kdy se svěřuje panu Greenovi, by mohla být méně ukřičená. Reakce Rosse na „šilenství“ Greena je málo vý-

razné, uspěchané. Greenovi nejvíce vychází, když se snaží maskovat svoji osamělost, méně pak když odmítá Rossovu pomoc.

Režie víceméně jde po logice situací, aranžuje herce v řádu věci, přesto není stoprocentní natolik, aby herci mohli své postavy naplnit zcela autentickým jednáním (například když se Green zraní, teče mu po čele krev a Ross mluví o modřině, aniž by jakkoli pomohl staříka ošetřit, když se to z logiky věci tak nabízí).

Kostýmní složka u pana Greena je dokonalá tím, jak zaznamenává čas mezi jednotlivými návštěvami Rosse. Kostým Rosse už takovou časovou proměnlivost nemá. Až naivně působí řešení situace, kdy Ross přichází na návštěvu za deště a předstírá, že zsmokl.

Půdorysné řešení scény je správné, umožňuje vystavět většinu mizanscén. Málo uvěřitelný je avizovaný nepořádek v bytě, tvořený jen rozházenými papíry, ve kterém už deset let žije vdovec Green. Také se mi nejeví moc šikovné umístění harmonikářky coby součást bytu, jakkoli hudební předěly jsou skvostné. Domnívám se, že posadit ji někde mimo scénu, by bylo výhodnější.

Ruchy, které jsou nutné pro inscenaci, nebyly špatné (až na zvonění telefonu), vyššího iluziv-

ního účinku bychom dosáhli, když by zazněly z reproduktorů za horizontem, než z předních beden. Současné technické řešení spíše vyruší, nepodporuje iluzi. Stejně tak Rossovo první nalévání vody z konvice, když má hned vedle vodovodní baterii a mohl by Greenovi natočit vodu čerstvou. Použití hrníčků s logem KDP, to nebyl dobrý nápad.

A ještě konec hry. Ve včerejším představení se mi jevil uspěchaný, málo vypointovaný. Nicméně vrátím-li se na začátek této mé reflexe, s radostí kon-

statuji, že jsme viděli představení ve svém celku zdařilé, které se muselo líbit většině diváků a které přineslo nejen kvalitní zábavu, ale i velmi potřebné obecnější myšlenky.

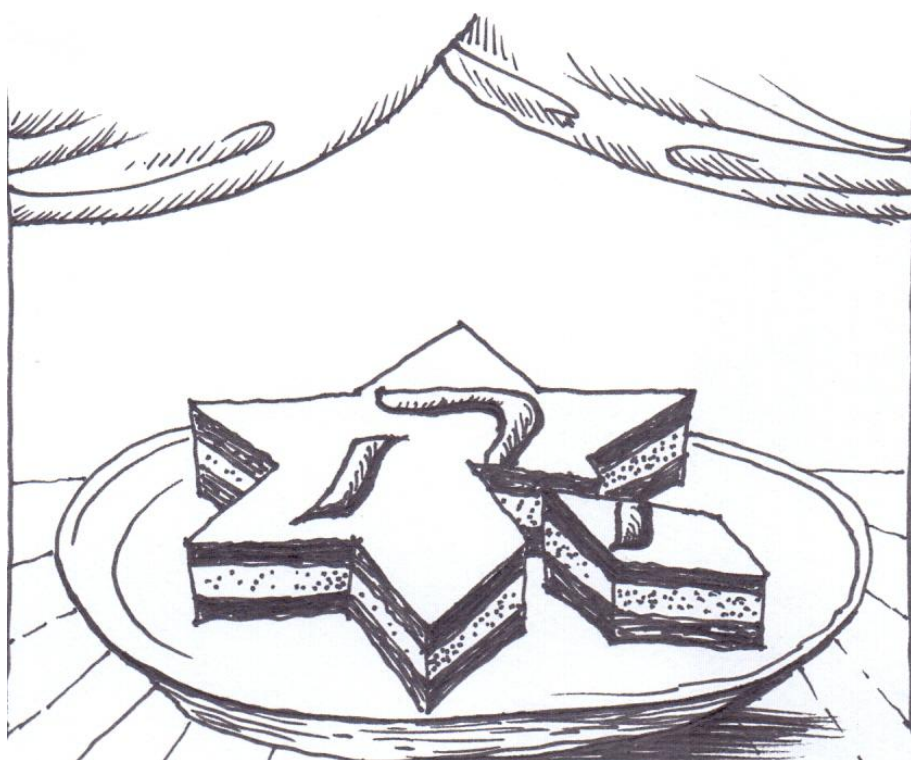
Půdičkáři

Jednoznačně vyzdvihujeme dramaturgickou volbu textu nesoucí nejen aktuální, ale i věčná témata. Obsazení obou hlavních představitelů a jejich nadstandardní herecké výkony, ocenili jsme živou hudební složku inscenace. Z autentického zážitku nás vytrhávala zvukově ruchová reprodukováná složka inscenace, nevěrohodná práce se scénografickými prvky a nedůsledné budování inscenace v detailech. Ale i přes vše výše uvedené moc děkujeme za silný divadelní zážitek.

KDP mladým

Nechceme moc hodnotit, jen říkáme svůj názor. Hlavním tématem včerejšího komorního konverzačního dramatu byly předsudky a postavení menšin ve společnosti. Líbilo se nám originální uvedení a živá tematická hudba. Herecké výkony spolu se scénou vytvořily silný divácký zážitek. Jedinou výtka je nekonzistentní temporytmus.

#nohate #nožuzment

Jiří Brabec: jedeme k vám s velkou radostí

Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku Oldřicha Daňka je hra, se kterou na KDP přijíždí DS bratři Mrštíků z Boleradic. Nejen o názvu souboru mluví režisér inscenace Jiří Brabec.

K nám do Vysokého je to z Boleradic docela dálka.

Ano, asi čtyři hodiny cesta, ale dá se to.

Těšíte se?

My jsme v euforii. Jsme moc rádi, že jsme do Vysokého postoupili. Jedeme k vám s velkou radostí a budeme se snažit to nejlépe zahrát, abychom dobře reprezentovali.

Podle dostupných informací stiháte leckdy i dvě premiéry ročně?

Ano, stává se to. V poslední době se udělala Pohádka máje a ten náš Mezek. Mezek je pro tři lidi a techniky, takže aby si zahrálo co nejvíce lidí, stíháme nazkoušet i více her. Chceme, aby ten spolkový divadelní život fungoval.

A on funguje i díky dalším divadelním i nedivadelním aktivitám.

Ano, připravujeme pravidelně Noc divadel a přehlídku. Kdy si byla, pak se zrušila a předloni obnovila. Pořádat přehlídku, která je postupová, je náročné, takže si umíme představit, co to asi obnáší pořádat přehlídku národní.

V názvech souborů bývá větší Tyl, Jirásek nebo Vojan. Vy máte bratry Mrštíky. Co o tom rozhodlo?

Ano, tady žili a tvořili. Vedle nás jsou Diváky, v Těšanech se odehrává Maryša. Občas s tím názvem vznikaly legrační situace, protože Mrštíky mělo dříve v názvu Městské divadlo Brno. Když se někdo ptal, kde teď hrajeme a zkoušíme, museli jsme upřesnit, že se jedná o spolek bratří Mrštíků, nikoli o profi scénu.

V názvu hry je jičínský zámek.

Jičín je od nás z Vysokého asi hodina cesty, přejezd z Libereckého do Královehradeckého kraje. Když už tu budete, zajedete se do Jičina podívat?

Uvidíme, jak nám vyjde čas. My jsme se chtěli do Jičina podívat, když jsme inscenaci chystali. Po premiéře jsme se chtěli dostat na Kumburk kousek od Jičina, ale nakonec to nedopadlo.

Jen tak pro zajímavost, jak dlouho se divadlu věnujete?

Letos mi bude 80, moje první představení bylo v patnácti letech, to jsem se v Brně ve Zbrojovce učil. Vzpomínám na rok 2004, kdy jsme s uměleckým uskupením Přinesli zahajovali Jiráskův Hronov. Loni jsme tam převzali Cenu Pavla Dostála.

Lukáš Frydrych

O hledání ženy a hlazení vousu

Rozhovor se Žumpou Nučice pro vysocký Větrník vznikl zcela náhodou v Poděbradech na Femadu. Podle Jakuba Pilaře „principál hledá ženu, která by s ním byla na vítání“. Jak na to reagoval Martin Kozák?

Cestě do Vysokého předcházela krajská přehlídka v Josefově Dole, obojí pro vás bylo a je poprvé?

Jakub: Ano, my bychom správně měli vyrazit do Sadské, tam se dělají Klicperovy dny v Sadské, což je přehlídka pro Stře- dočeský kraj.

Martin: Ta se ale neuskutečnila. Když nás kontaktovali z Josefova Dolu, vyrazili jsme.

S představením Klub jste už ale na přehlídkách byli?

Jakub: Proběhli jsme tím činoherním městským systémem, byli jsme na Popadu.

Martin: Taky nás láká národní přehlídka jednoaktových her SČDO v Holících.

Víte vůbec, co vás ve Vysokém čeká?

Jakub: Ano, víme, že soubory vítá Krakonoš, tak doufám, že mu budu moci pohladit vous.

Martin: Zatím to vypadá, že na vítání budu sám, tak musíme ještě něco vymyslet.

Jakub: A to je ten důvod, proč principál hledá doprovod na vítání před divadlem.

Zůstáváte pak?

Jakub: Delší pobyt nám nevychází, protože se u nás koná první režijní škola ADA, tedy Amatérské divadelní asociace. Z Bystřice se přesunula k nám do Nučic a my jsme spolupřátelé.

Co by o vás mělo vysocké publikum vědět?

Martin: Že jsme venkovský soubor z Nučic a snažíme se přimět lidi k diskuzi. I k tomu slouží náš Klub celkem dobře.

Jak máte rozdělené role?

Jakub: Uměleckou stránku zajišťuji já, tu administrativní, dotační, finanční apod. Martin.

Martin: Režii primárně dělá Kuba. V našem spolku vládne pohoda, každému říkáme: „jestli chceš, tak do toho jdi a začni se to učit, začni se o to zajímat, sežeň si text, sežeň si herce, my ti moc rádi pomůžeme a seženeme dalšího, kdo tomu bude chtít věnovat ten čas“.

Jakub: Ne že by se to dělo, co teď říká, ale říkáme, že můžou, mají tu možnost.

Kdo vám tahá kulisy?

Martin: Taky my dva, zvučíme si, svítíme si, aby herci měli co největší komfort.

S přípravou přehlídek máte taky své zkušenosti, je to tak?

Jakub: Ano, připravujeme 8. ročník výběrové přehlídky Nučický kahan, koná se 7. až 9. října u nás v Lidovém domě v Nučicích.

Lukáš Frydrych

Krakonoš se šampaňského nezavil ani dnes

Protože knih není nikdy dost, po sobotním křtu sborníku v neděli následovalo pokřtění hned dvou literárních, ale zároveň výtvarných děl, jehož se opět mimo jiných ujal i Krakonoš.

Autorem první z knih je člen odborné poroty, scénograf Petr Kolínský, který se představil s titulem Divadelní maličkosti Petra Kolínského II navazující na první díl vydaný v roce 2009. Obrázková kniha zachycuje inscenace zahrnané v divadle Krakonoš v posledních deseti letech. Publikaci uvedla další členka poroty Petra Richter Kohutová. „Tato knížka patří právě vysokému publiku, ať domácímu nebo přespolnímu. Mezi ty přespolní patří i všichni divadelníci, kteří do Vysokého přijížděli jednou i víckrát po celých minulých deset let. Bez nich a jejich představení by tato knížka nemohla vzniknout,“ vstihla kni-

hu slovy autora.

I lásku lze vydražit

S humorem sobě vlastním uvedl knihu Toníkovy čmáranice 2 rodák z Jilemnice Antonín Jína. Jak název napovídá, i v tomto případě jde o druhý díl. I další sbírka čmáranic je důkazem toho, jak si lze s češtinou a její dvojsmyslností pohrát. A protože hrdina jeho kreslené knihy se jmenuje Čenda, křest byl zahájen písní Čenda a Tonda od skupiny Buty, kdy se vystudovaný bubeník doprovázel na kyrtaru.

„Bez rodičů by to určitě nevzniklo. Nejen že bych tu nebyl

já, ale taky, co si budeme povídat, museli zafinancovat tu knížku. Jak víte, peníze dostat z lidí není úplně jednoduché,“ poděkoval se smíchem svým rodičům Antonín.

Vtipným vrcholem křtu byla dražba obrazu Věřím v lásku. Role vyvoláče se pohotově ujal Karel Bárta ml. a za mohutného povzbuzování přítomných se vyvolávací cena vyšplhala ze symbolické padesátikoruny na pěkných 600 korun. Na závěr si oba autoři čerstvě pokřtěných knih navzájem svoje díla zakoupili a Antonín Jína se stylově rozloučil písní Mám styl Čendy od Karla Gotta.

(kcai)

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

Liberecký kraj

MINISTERSTVO KULTURY

SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Liberec
Český rozhlas

nase
Pojizeří

REKUPER

steinel

NS

COMEWOO
Dekorace z Krkonoš

CHAVO
PŘÍKRY

noabe

Vladimír
Mátl

Báječný den

Den dnešní – ten byl jako víno!

*Krakonoš lehce se pousmál
a všechny mraky rozfoukal –
sluníčku volnou cestu přál
a neděli nám udělal
jak dlouho už žádnou jinou.*

Již od rána pak lid se rojil!

*A sešli jsme se v Krakonoši –
obsluha běhá – dívky hoši,
sbor lektorský pak ve svém koši
hladil i káral – kůži hroší
neměl tu nikdo - cíl jeden všechny spojil:*

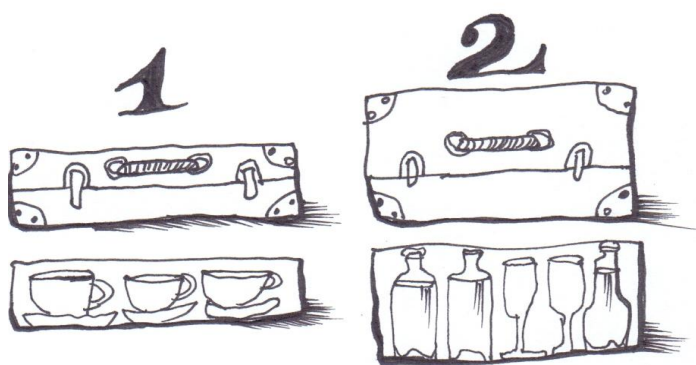
„Dobry kus přinést na jeviště!“

*Ne vždycky vše se povede,
však když se k cíli dojde,
škrťů pár až se provede,
dojde se prostě až k závěru –
že divadlo hrát je přima věru*

*a nakonec se ozve hlas -
díků za rady a povídání,
všechno se končí pousmáním –
my příště přijet chceme zas.
(jh)*

Dva tajemné kufry

Meziměsíční jsou soubor tichý a klidný, ale také tak trochu tajemný. Když se nechaly hostesky omměkčit, prozradily, že si soubor do Vysokého kromě všeho nutného pro představení přivezly také dva tajemné kufry. Jeden placatý a druhý vysoký. V tom placatém byly hrnečky a káva, ten vysoký cinkal skleněně....
jn

pondělí 27. září 2021		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:00	loučení Boleradice	Malý sál
13:30	150 let přednáška	Malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Popůvky u Brna	před divadlem
16:00	Koncert Na pohodu	Altánek
16:30		
17:00	Vysoké nad Jizerou	
20:00	Plný kapsy šutrů	velký sál
20:30		
21:00	Popůvky u Brna	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Popůvky u Brna	malý sál

Větrník, zpravodaj LII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce: Jana Fričová, Kateřina Caithamlová, Lukáš Frydrych, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.